

A Pécsi Ítéltábla a 198. számú Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - Concurs Manager Befektető és Tanácsadó Zrt. felszámoló által képviselt **I. rendű alperes neve** (címe) I. rendű, és a dr. Horváth Ügyvédi Iroda által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen vételár megfizetése iránt indított perében aTörvényszék 2014. szeptember hó 2. napján kelt, számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 57. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az alpereseket terhelő elsőfokú illeték összegét 1.200.000,- (egymillió-kettőszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 2.066.700,- (kettőmillió-hatvanhatezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 25.833.129,- forintot, ezt meghaladóan - a felperes kamatigénye tekintetében - a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az I. rendű alperes a 2010. évben a felperessel kötött integrátori szerződés alapján a felperes által az I. rendű alperes mezőgazdasági termeléséhez biztosított vetőmag, növényvédő szer ellenértékét nem fizette meg, ezért a Ptk. 419. § (2) bekezdése alapján köteles a vételár kiegyenlítésére. Kifejtette, hogy a felperes kamatkövetelését az I. rendű alperes felszámolója hitelezői igényként nem tartja nyilván ezért a Cstv. 37. § (1) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő lejártá folytán a felperes kamatigénye alaptalan. A II. rendű alperes perbeli védekezésével szemben megállapította, hogy a II. rendű alperes az integrátori szerződés teljesítéséért írásban készfizető kezességet vállalt. Kiemelte, hogy az integrátori szerződés fénymásolt példánya írásszakértői vizsgálata szerint az okiraton szereplő szignók nagy valószínűséggel a II. rendű alperestől származnak. Értékelte továbbá azt, hogy H.A. tanúvallomása alapján a

felperes gyakorlata szerint az integrátori szerződések megkötése általában készfizető kezességvállalás mellett történt, és azt is, hogy a II. rendű alperesnek - csak a felperes aláírásával - megküldött okiraton visszaküldéskor már a készfizető kezes, II. rendű alperes személyi adatai szerepeltek.

Az ítélet ellen a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy nem vállalt készfizető kezességet, az integrátori szerződést készfizető kezesként nem írta alá, az aláírás nem tőle származik, a készfizető kezes személyi adatai és az aláírás utóbb került a szerződésre. Kiemelte, hogy a szerződés a kezesség terjedelmét nem határozta meg, és kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy sortartásos, vagy készfizető kezesség került-e kikötésre. Hivatkozott arra, hogy a Ptk. 276. § (2) bekezdése alapján mentesül a felelősség alól, mivel a követelés nagy valószínűséggel behajtható lett volna a felszámolást megelőzően az I. rendű alperestől, ennek ellenére a felperes az I. rendű alperessel szemben a felszámolást megelőzően a behajtás érdekében két évig intézkedést nem tett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés kizárólag az elsőfokú eljárási költség tekintetében megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiak szerint pontosítja:

Az integrátori szerződés 3. pontja alapján a szerződésben vállalt termeléshez szükséges leszámolt input anyag értékét a termés ellenértékének esedékességéig az integrátor meghitelezi kamat felszámítása mellett.

A szerződés 4. pontja szerint az integrátor a termelés finanszírozását input anyagokkal a termelési típushoz igazodóan biztosítja. Elszámolás: a termeltetett termés ellenértéke esedékességének napja, de legkésőbb növényenként a szerződésben írt időpont. Az input anyagokkal történő finanszírozás elszámolásának határideje takarmánykukorica esetében: 2010. november hó 20. napja.

A 7. pont értelmében (szerződés 3. oldal) az integrált egyéni vállalkozó, őstermelő esetén más természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli társaság esetén annak ügyvezetője, képviselője készfizető kezességet vállal az integrátorral szembeni kötelezettségre.

A 8. pont rögzíti: abban az esetben, ha a termelés, illetve teljesítés bármely okból megghiúsulna, a termelő az input anyagokkal történő finanszírozás összegét és annak kamatát tartozik visszafizetni az integrátornak.

A 10. pont szerint a termeltetett növény: kukorica, a termelésbe vont terület melléklet szerinti, a termeltetett mennyiség 1200 tonna.

A pontosított tényállásra tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és II. rendű alperes között a kezesi szerződés létrejött, a II. rendű alperes készfizető kezességet vállalt az I. rendű alperesnek az integrátori szerződésből eredő kötelezettségei teljesítéséért. Mellőzi azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a II. rendű alperes, mint készfizető kezes aláírása valódiságával kapcsolatos ténymegállapításokat, és jogi következtetéseket (5. oldal 2. bekezdés), mivel a perbeli esetben a kezességvállalás szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a készfizető kezességvállalást tartalmazó integrátori szerződést a II. rendű alperes külön, mint készfizető kezes aláírta-e. A II. rendű alperes ugyanis a per során azt nem vitatta, sőt kifejezetten elismerte, hogy az okiratot az I. rendű alperes képviselőjében, a szövetkezet törvényes képviselőjeként aláírta, az integrátori szerződés 7. pontja pedig a pontosított tényállás szerint egyértelműen tartalmazza, hogy az integrált képviselője készfizető kezességet vállalt az integrátorral szembeni kötelezettségre, ezért a II. rendű alperes a szerződés képviselőként történő aláírásával, saját személyében a készfizető kezességet is vállalta.

Az integrátori szerződés tartalmazza mind az integrátori szerződés lényeges elemeit, mind pedig a II. rendű alperes kezességvállaló nyilatkozatát, melynek érvényességéhez az egységes bírói gyakorlat szerint nem volt szükség arra, hogy a II. rendű alperes az okiratot kétszer, egyrészt az integrált képviselőjeként, másrészt készfizető kezesként, mint természetes személy külön aláírja (BH2014/14. szám, BDT2013/2925. szám, Kúria Pfv.V.20.997/2012/7. és Pfv.V.20.976/2012/4. számú döntések). A szerződéses nyilatkozatok szövegezéséből kétséget kizáróan megállapítható, hogy a II. rendű alperes az okirat aláírása során egyidejűleg mindkét minőségében eljár. Az okirat tartalma, megfogalmazása alapján a készfizető kezes és a jogosult személye pontosan meghatározott, a szerződés aláírásával a II. rendű alperes egyértelműen készfizető kezességet vállalt írásban, a kezesi szerződés a felperes és II. rendű alperes között a Ptk. 272. § szerint érvényesen létrejött.

Tévesen hivatkozott a II. rendű alperes arra, hogy a szerződés nem határozta meg a kezességvállalás terjedelmét. Az integrátori szerződés 8. pontja tartalmazza a megtermelendő növényfajtát, mennyiséget és - mellékletre utalással - a termelésbe vont területet, rögzíti, hogy az integrátor a vállalt termeléshez szükséges input anyagokat hitelezi meg, és az elszámolás időpontja 2010. november hó 20. napja. A kezesi kötelezettségvállalásnak a főkötelezettséghez történő igazodására vonatkozó, a Ptk. 273. § (1) bekezdésében előírt követelmény fogalmilag nem kívánja meg, hogy az adóst terhelő kötelezettség a kezességvállaláskor már fennálljon, és ennek megfelelően a kezes előtt ismert legyen. A jövőben esetlegesen keletkező kötelezettséget biztosító kezesi kötelezettségvállalás függő hatályú mellékkötelezettség, mely esetben a mellékkötelezettség főkötelezettséghez igazodása ténylegesen a főkötelezettség létrejöttével kezdődhet

(BDT2013/2971. szám alatt közzétett eseti döntés). A perbeli esetben az integrált, és így a készfizető kezes kötelezettsége nem összeghatárral, hanem a fenti körülírással pontosan meghatározásra került: a szerződés melléklete szerinti területen termelt kukorica termeléséhez szükséges input anyagok ellenértékéig terjed.

Tévesen hivatkozott a II. rendű alperes arra is, hogy a Ptk. 276. § (2) bekezdése alapján szabadul kötelezettsége alól, mivel a követelés a felperesi jogosult hibájából behajthatatlanná vált, mert a főkötelezett felszámolását megelőző két év alatt a főkötelezettel szemben a felperes az igényt nem érvényesítette. Készfizető kezesség esetén a jogosultnak úgy kell eljárnia, hogy biztosítsa a kezes számára a megtérítési igény érvényesítésének lehetőségét (EBH2010/2241. szám). A főkötelezett ellen indult felszámolás, a főkötelezett vagyonában a jogosult magatartásától függetlenül bekövetkezett változás azonban a kezeset nem mentesíti a teljesítés alól. A kezes saját szerződésszerű magatartásával - a jogosult követelésének teljesítésével - elháríthatta volna a főkötelezettel szembeni behajthatatlanság következményeit. A II. rendű alperes saját jogszerű teljesítésével olyan helyzetbe hozhatta volna magát, hogy kötelezettségének teljesítése után maga léphetett volna fel a kötelezettel szemben olyan időpontban, amikor állítása szerint még lett volna fedezet követelésének az adós vagyonából történő behajtására (BH2011/344. szám alatt közzétett eseti döntés). Minderre figyelemmel nem hivatkozhat eredménnyel a kezes - kötelezettsége alóli mentesítése érdekében - arra, hogy a jogosult az elévülési időn belül mikor érvényesíti igényét a főkötelezettel szemben, különös tekintettel arra, hogy a szerződésben egyértelműen készfizető kezesség került kikötésre, és így a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján sortartási kifogással nem élhet.

A felperes a fizetési meghagyásos eljárásban 300.000,- forint díjat megfizetett. Az Itv. 42. § (2) bekezdés 2. fordulata szerint, ha a fizetési meghagyásos eljárás perré alakul, a 42. § (1) bekezdés a) pont szerinti mértékű illetéket kell fizetni, melybe a fizetési meghagyásos eljárásért fizetendő díj - esetleges kedvezményekkel csökkentett - összegét be kell számítani. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen kötelezte az alpereseket az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti teljes összegű illeték megfizetésére, elmulasztotta a felperes által fizetett díj beszámítását.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az illetékre vonatkozó részében részben megváltoztatta, és az alpereseket terhelő elsőfokú illeték összegét a fizetési meghagyásos eljárás díjának beszámításával 1.200.000,- forintra leszállította.

A II. rendű alperes fellebbezése minimális mértékben vezetett eredményre, a felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felek viselik a fellebbezési eljárás során felmerült költségeiket.

A II. rendű alperes illeték-feljegyzési joga folytán feljegyzett illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §, Pp. 81. §-a alapján határozott.

P é c s, 2015. február 4.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó
bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró